

Dziennik Urzędowy C 310

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

16 grudnia 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 310/01	Sprawa C-149/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione w dniu 20 marca 2006 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Porto Antico di Genova SpA	1
2006/C 310/02	Sprawa C-360/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 5 września 2006 r. — Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH przeciwko Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg	1
2006/C 310/03	Sprawa C-383/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening przeciwko Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	1
2006/C 310/04	Sprawa C-384/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Gemeente Rotterdam przeciwko Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	2
2006/C 310/05	Sprawa C-385/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant przeciwko Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening	3
2006/C 310/06	Sprawa C-393/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Austria) w dniu 22 września 2006 r. — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH przeciwko Fernwärme Wien GmbH	4
2006/C 310/07	Sprawa C-400/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez des Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 września 2006 r. — Codirex Expeditie BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën	4
2006/C 310/08	Sprawa C-402/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 27 września 2006 r. — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën	5

2006/C 310/09	Sprawa C-404/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 28 września 2006 r. — Quelle AG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände	5
2006/C 310/10	Sprawa C-405/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 lipca 2006 r. w sprawie T-247/02 Miguel Torres, S.A. przeciwko OHIM i Bodegas Muga, S.A., wniesione w dniu 2 października 2006 r. przez Miguel Torres, S.A.	6
2006/C 310/11	Sprawa C-408/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 5 października 2006 r. — Landesanstalt für Landwirtschaft, Abteilung Förderwesen und Fachrecht przeciwko Franz Götz	6
2006/C 310/12	Sprawa C-412/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 10 października 2006 r. — Annelore Hamilton przeciwko Volksbank Filder eG	7
2006/C 310/13	Sprawa C-417/06 P: Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 13 lipca 2006 r. w sprawie T-225/04 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 12 października 2006 r. przez Republikę Włoską	7
2006/C 310/14	Sprawa C-419/06: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	8
2006/C 310/15	Sprawa C-424/06: Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	8
2006/C 310/16	Sprawa C-440/06: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	9
2006/C 310/17	Sprawa C-441/06: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice francuskiej	9
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI		
2006/C 310/18	Sprawa T-274/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 października 2006 r. — Ritek i Prodisc Technology przeciwko Radzie (Dumping — Płyty kompaktowe jednokrotnego zapisu pochodzące z Tajwanu — Określenie marginesu dumpingu — Wybór asymetrycznej metody obliczania — Struktura cen eksportowych różniąca się w zależności od nabywcy, regionu lub okresu — Technika zwana zerowaniem)	11
2006/C 310/19	Sprawa T-302/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — PTV przeciwko OHIM (map&guide) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego map&guide — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	11
2006/C 310/20	Sprawa T-432/03 i T-95/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Dehon przeciwko Parlamentowi (Urzednicy — Wakujące stanowisko — Wykonanie wyroku Sądu uchylającego decyzję o powołaniu — Artykuł 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Organizacja konkursu wewnętrznego)	11
2006/C 310/21	Sprawa T-87/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — Arranz Benitez przeciwko Parlamentowi (Urzednicy — Wynagrodzenie — Rzeczywisty podział kosztów utrzymania dzieci w następstwie rozwodu dwojga urzedników — Uwzględnienie dla celów obliczenia ulgi podatkowej)	12
2006/C 310/22	Sprawa T-173/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2006 r. — Carius przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Służba publiczna — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za lata 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Zarzut niezgodności z prawem — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)	12

2006/C 310/23	Sprawa T-182/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — Van der Spree przeciwko Komisji (Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za okres 2001/2002 — Artykuły 26 i 43 regulaminu pracowniczego — Prawo do obrony — Uchylenie) 12	12
2006/C 310/24	Sprawa T-281/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2006 r. — Staboli przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wykonywanie działalności poza instytucją — Udział w konferencjach w charakterze mówcy — Zezwolenie — Wniosek o przyznanie urlopu specjalnego ze względu na szkolenie — Odmowa) 13	13
2006/C 310/25	Sprawa T-311/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2006 r. — Buendía Sierra przeciwko Komisji (Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansowania za rok 2003 — Przyznanie punktów pierwszeństwa) 13	13
2006/C 310/26	Sprawy połączone od T-350/04 do T-352/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2006 r. — Bitburger Brauerei przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUD, American Bud i Anheuser Busch Bud) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BUD — Zgłoszenia graficznych wspólnotowych znaków towarowych American Bud i Anheuser Busch Bud — Wcześniejsze słowne i graficzne krajowe znaki towarowe zawierające wyraz „bit” — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94) 14	14
2006/C 310/27	Sprawa T-406/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Bonnet przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Urzędnicy — Zatrudnienie — Członkowie personelu tymczasowego — Lektorzy wyroków — Artykuł 2 lit. c) warunków zatrudnienia innych pracowników — Akt niekorzystny — Stosunki oparte na zaufaniu) 14	14
2006/C 310/28	Sprawa T-483/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Armour Pharmaceutical przeciwko OHIM — Teva Pharmaceutical Industries (GALZIN) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego GALZIN — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy CALSYN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 — Żądania OHIM — Dopuszczalność) 15	15
2006/C 310/29	Sprawa T-499/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Hammarplast przeciwko OHIM — Steninge Slott (STENINGE SLOTT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego STENINGE SLOTT — Wcześniejszy słowny znak towarowy STENINGE KERAMIK — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd) 15	15
2006/C 310/30	Sprawa T-503/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2006 r. — Pessoa e Costa przeciwko Komisji (Wykonanie wyroku Sądu — Międzyinstytucjonalne przeniesienie do Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) — Odmowa — Wpływ na przebieg postępowania dyscyplinarnego) 15	15
2006/C 310/31	Sprawa T-13/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2006 r. — Castell des Remei przeciwko OHIM — Bodegas Roda (ODA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy międzynarodowy słowny znak towarowy RODA i wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe BODEGAS RODA, RODA I i RODA II — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego ODA — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 16	16
2006/C 310/32	Sprawa T-172/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — Armacell przeciwko OHIM — nmc (ARMAFOAM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARMAFOAM — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy NOMAFOAM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Zakwestionowanie podobieństwa towarów po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem) 16	16

2006/C 310/33	Sprawa T-366/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. — Hensotherm przeciwko OHIM — Hensel (HENSOTHERM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowno-graficzny wspólnotowy znak towarowy HENSOTHERM — Słowny krajowy znak towarowy HENSOTHERM — niedopuszczalność skargi na decyzję stwierdzającą nieważność znaku — Terminy — Restitutio in intergum)	17
2006/C 310/34	Sprawa T-420/05 R II: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2006 r. — Vischim przeciwko Komisji (Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Nowy wniosek — Nowe okoliczności faktyczne — Okoliczności niecierpiące zwłoki — Brak)	17
2006/C 310/35	Sprawa T-442/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2006 r. — Biofarma przeciwko OHIM — Anca Health Care (CAFON) (Wspólnotowy znak towarowy — Cofnięcie wniosku o rejestrację — Umorzenie postępowania)	17
2006/C 310/36	Sprawa T-49/06: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2006 r. — González Sánchez przeciwko OHIM — Bankinter (ENCUENTA)	18
2006/C 310/37	Sprawa T-243/06: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Promat przeciwko OHIM — Puertas Proma (PROMAT)	18
2006/C 310/38	Sprawa T-285/06: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Bodegas Cándido (TORRE DE FRIAS)	19
2006/C 310/39	Sprawa T-286/06: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Vinícola de Tomelloso (TORRE DE GAZATE)	19
2006/C 310/40	Sprawa T-287/06: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Bodega Peñalba López (Torre Albéniz)	20
2006/C 310/41	Sprawa T-289/06: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — CESD-Communaulaire przeciwko Komisji	20
2006/C 310/42	Sprawa T-290/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	21
2006/C 310/43	Sprawa T-291/06: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 — Operator ARP/Komisja	22
2006/C 310/44	Sprawa T-293/06: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — NBC Fourth Realty przeciwko OHIM — Regalado Pareja i Pedrol (PK MAX)	23
2006/C 310/45	Sprawa T-294/06: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2006 r. — Nordmilch przeciwko OHIM (Vitality)	23
2006/C 310/46	Sprawa T-295/06: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — Base przeciwko Komisji	24
2006/C 310/47	Sprawa T-296/06: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — Dongguan Nanzha Leco Stationery przeciwko Radzie Unii Europejskiej	25
2006/C 310/48	Sprawa T-297/06: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2006 r. — Majątek Hutniczy przeciwko Komisji	25
2006/C 310/49	Sprawa T-298/06: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (1000)	26
2006/C 310/50	Sprawa T-300/06: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Promat przeciwko OHIM — Puertas Proma (Promat)	27
2006/C 310/51	Sprawa T-302/06: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2006 r. — Hartmann przeciwko OHIM (E)	27
2006/C 310/52	Sprawa T-274/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service Station Borne przeciwko Komisji	28

2006/C 310/53	Sprawa T-275/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service de Bleek przeciwko Komisji	28
2006/C 310/54	Sprawa T-276/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service Station Hasselerbaan przeciwko Komisji	28
2006/C 310/55	Sprawa T-277/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service Station Weghorst przeciwko Komisji	28
2006/C 310/56	Sprawa T-278/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Shell Hengelo Zuid przeciwko Komisji	28
2006/C 310/57	Sprawa T-281/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Visser's Oliehandel Horst przeciwko Komisji	28
2006/C 310/58	Sprawa T-282/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Visser's Tankstations przeciwko Komisji	29
2006/C 310/59	Sprawa T-286/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Tankstation en Automobielbedrijf Tromp przeciwko Komisji	29
2006/C 310/60	Sprawa T-287/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Autobedrijf Nelissen St. Geertruid przeciwko Komisji	29
2006/C 310/61	Sprawa T-309/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Sniijders Olie przeciwko Komisji	29
2006/C 310/62	Sprawa T-314/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Weghorst-Oliko przeciwko Komisji	29
2006/C 310/63	Sprawa T-315/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Autobedrijf Geve przeciwko Komisji	29
2006/C 310/64	Sprawa T-316/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Pierik-Bomers przeciwko Komisji	30
2006/C 310/65	Sprawa T-339/99: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Achten przeciwko Komisji	30
SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ		
2006/C 310/66	Sprawa F-120/06: Skarga wniesiona w dniu 26 października 2006 r. — Dálnoky przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	31
2006/C 310/67	Sprawa F-122/06: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2006 r. — Roodhuijzen przeciwko Komisji	31
2006/C 310/68	Sprawa F-125/06: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Deffaa przeciwko Komisji	32
2006/C 310/69	Sprawa F-126/06: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Mangazzù przeciwko Komisji	32

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

2006/C 310/70

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*
Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

34

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione w dniu 20 marca 2006 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Porto Antico di Genova SpA

(Sprawa C-149/06)

(2006/C 310/01)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Porto Antico di Genova SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 21 ust. 3 drugi akapit rozporządzenia (EWG) nr 4253/88, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 2082/93⁽¹⁾, zgodnie z którym płatności pomocy na rzecz końcowych beneficjentów nie podlegają odliczeniu lub potrąceniu, które mogłoby prowadzić do zmniejszenia kwoty przysługującego im dofinansowania, należy dokonywać w ten sposób, że pomoc ta nie może zostać również uwzględniona przy ustalaniu podstawy opodatkowania dla celów podatków dochodowych lub innych nakładanych na beneficjentów w późniejszym okresie podatków na podstawie krajowych przepisów podatkowych?
- 2) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej zwolnienie takie dotyczy wyłącznie części środków, które są udzielane przez Fundusze czy również części przyznawanej w ramach tego samego działania wspierającego rozwój przez władze krajowe, regionalne i lokalne?

⁽¹⁾ Dz.U. 193, str. 20.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 5 września 2006 r. — Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH przeciwko Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Sprawa C-360/06)

(2006/C 310/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH

Strona pozwana: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 52 traktatu EWG w związku z art. 58 traktatu EWG/ art. 52 traktatu WE w związku z art. 58 traktatu WE, obecnie art. 43 WE w związku z art. 48 WE sprzeciwia się temu, że w ramach wyceny nienotowanych udziałów w spółkach kapitałowych udział w krajowej spółce osobowej ma wartość niższą niż udział w spółce osobowej w innym państwie członkowskim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening przeciwko Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sprawa C-383/06)

(2006/C 310/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening.

Strona pozwana: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy państwo członkowskie bądź organ tego państwa może wywieść kompetencję bezpośrednio z rozporządzenia — tj. bez podstawy w prawie krajowym?
- b) Jeśli tak, to czy art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 4253/88⁽¹⁾ z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji interwencji różnych funduszy strukturalnych z jednej strony oraz koordynacji tych interwencji i interwencji Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych istniejących instrumentów finansowych z drugiej strony w wersji zmienionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2082/93 z dnia 20 lipca 1993 r. (Dz.U. L 193, str. 20) (zwanego dalej „rozporządzeniem koordynacyjnym”) przyznaje na podstawie ustalenia wysokości dotacji uprawnienie do żądania zwrotu bezprawnie wypłaconych dotacji, jako że art. 23 rozporządzenia koordynacyjnego zobowiązuje do tego państwa członkowskie, gdy chodzi o nieprawidłowości lub niedbalstwo w rozumieniu art. 23?
2. Jeśli nie, to czy krajowy przepis prawny taki jak art. 4:57 Algemene wet bestuursrecht (ogólnej ustawy administracyjnej), na podstawie którego można żądać zwrotu bezprawnie wypłaconych dotacji i pożyczek, należy — zgodnie z art. 10 WE w związku z art. 249 WE — interpretować w sposób zgodny z rozporządzeniem?
3. Jeśli tak, to czy ta wykładnia jest ograniczona ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w szczególności zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
4. a) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3, w odniesieniu do tego ograniczenia pojawia się następujące pytanie: Czy krajowe zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań mogą sięgać dalej niż ogólne zasady prawa wspólnotowego, w szczególności zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które należy uwzględnić przy stosowaniu rozporządzenia koordynacyjnego?
- b) Czy przy stosowaniu wspólnotowopravných zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań ma znaczenie okoliczność, że samo państwo członkowskie przyznające dotacje ponosi odpowiedzialność za to, że beneficjent nie spełnił wynikających z odpowiedniej części prawa wspólnotowego wymogów dotyczących dotacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 374, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Gemeente Rotterdam przeciwko Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sprawa C-384/06)

(2006/C 310/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gemeente Rotterdam.

Strona pozwana: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy państwo członkowskie bądź organ tego państwa może wywieść kompetencję bezpośrednio z rozporządzenia — tj. bez podstawy w prawie krajowym?
- b) Jeśli tak, to czy art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji interwencji różnych funduszy strukturalnych z jednej strony oraz koordynacji tych interwencji i interwencji Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych istniejących instrumentów finansowych z drugiej strony⁽¹⁾ w wersji zmienionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2082/93 z dnia 20 lipca 1993 r. (Dz.U. L 193, str. 20) (zwanego dalej „rozporządzeniem koordynacyjnym”) przyznaje uprawnienie do cofnięcia decyzji o przyznaniu dotacji i do żądania zwrotu wypłaconej kwoty, jako że art. 23 rozporządzenia koordynacyjnego zobowiązuje do tego państwa członkowskie, gdy chodzi o nieprawidłowości lub niedbalstwo w rozumieniu art. 23?
- 2) Jeśli nie, to czy krajowy przepis prawny taki jak art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht (ogólnej ustawy administracyjnej), na podstawie którego organ może cofnąć decyzję o ustaleniu wysokości dotacji lub zmienić ją na niekorzyść beneficjenta, jeżeli a) istnieją fakty i okoliczności, o których nie mógł on rozsądnie wiedzieć przy ustalaniu wysokości dotacji i przy których występowaniu ustalona zostałaby dotacja w niższej wysokości niż dotacja określona w decyzji o przyznaniu dotacji, (b) ustalenie wysokości dotacji było nieprawidłowe i beneficjent o tym wiedział lub powinien był o tym wiedzieć lub (c) po ustaleniu wysokości dotacji beneficjent nie spełnił wymogów związanych z tą dotacją, należy — zgodnie z art. 10 WE w związku z art. 249 WE — interpretować w sposób zgodny z rozporządzeniem?

- 3) Jeśli tak, to czy ta wykładnia jest ograniczona ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w szczególności zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3, w odniesieniu do tego ograniczenia pojawia się następujące pytanie: Czy krajowe zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które leżą u podstaw art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht (ogólnej ustawy administracyjnej), mogą sięgać dalej niż ogólne zasady prawa wspólnotowego, w szczególności zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które należy uwzględnić przy stosowaniu rozporządzenia koordynacyjnego?
- 5) Czy w świetle art. 10 WE przy stosowaniu wspólnotowoprawnych zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań ma znaczenie okoliczność, że w przypadku beneficjenta chodzi o osobę prawną prawa publicznego?

(¹) Dz.U. L 374, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant przeciwko Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

(Sprawa C-385/06)

(2006/C 310/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant

Strona pozwana: Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy państwo członkowskie bądź organ tego państwa może wywieść kompetencję bezpośrednio z rozporządzenia— tj. bez podstawy w prawie krajowym?
- b) Jeśli tak, to czy art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do

koordynacji interwencji różnych funduszy strukturalnych z jednej strony oraz koordynacji tych interwencji i interwencji Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych istniejących instrumentów finansowych z drugiej strony (¹) w wersji zmienionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2082/93 (Dz.U. L 193, str. 20) (zwanego dalej „rozporządzeniem koordynacyjnym”) przyznaje uprawnienie do wycofania decyzji o przyznaniu dotacji i do żądania zwrotu wypłaconych dotacji, jako że art. 23 rozporządzenia koordynacyjnego zobowiązuje do tego państwa członkowskie, gdy chodzi o nieprawidłowości lub niedbalstwo w rozumieniu art. 23?

- 2) Jeśli nie, to czy krajowy przepis prawny taki jak art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht (ogólnej ustawy administracyjnej), na którego podstawie organ może wycofać decyzję o ustaleniu wysokości dotacji lub zmienić ją na niekorzyść beneficjenta, gdy a) istnieją fakty i okoliczności, o których nie mógł on rozsądnie wiedzieć przy ustalaniu wysokości dotacji i przy których występowaniu ustalona zostałaby dotacja w niższej wysokości niż dotacja określona w decyzji o przyznaniu dotacji b) ustalenie wysokości dotacji było nieprawidłowe i beneficjent o tym wiedział lub powinien był o tym wiedzieć lub c) po ustaleniu wysokości dotacji beneficjent nie spełnił wymogów związanych z tą dotacją, należy — zgodnie z art. 10 WE w związku z art. 249 WE — interpretować w sposób zgodny z rozporządzeniem?
- 3) Jeśli tak, to czy ta wykładnia jest ograniczona ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w szczególności zasadami pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
- 4) Jeśli na pytanie 3 należałoby udzielić odpowiedzi twierdzącej, to w odniesieniu do tego ograniczenia pojawia się następujące pytanie: Czy krajowe zasady pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań, leżące u podstaw art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht, mogą sięgać dalej niż ogólne zasady prawa wspólnotowego, w szczególności zasady pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które należy uwzględnić przy stosowaniu rozporządzenia koordynacyjnego?
- 5) Czy w świetle art. 10 WE przy stosowaniu wspólnotowoprawnych zasad pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań ma znaczenie okoliczność, że beneficjent jest osobą prawną prawa publicznego?
- 6) Czy zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia koordynacyjnego należy wycofać decyzję o ustaleniu wysokości dotacji i zażądać zwrotu wypłaconych kwot, jeśli okaże się, że państwo członkowskie zwróciło już Europejskiemu Funduszowi Społecznemu nieprawidłowo przyznaną dotację lub ewentualnie wydało w tym celu przepisy w zakresie, w jakim albo na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia koordynacyjnego albo na podstawie art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht- interpretowanego w sposób zgodny z rozporządzeniem — decyzja o ustaleniu wysokości dotacji musi być wycofana, a wypłacone kwoty muszą zostać zwrócone?

7) Jeśli na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia koordynacyjnego nie ma obowiązku wycofania i żądania zwrotu dotacji, to czy w prawie wspólnotowym istnieją inne przepisy jak przykładowo art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 2988/95⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, str. 1), na których podstawie państwo członkowskie jest zobowiązane bezpośrednio lub w wyniku wykładni art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht — dokonanej w sposób zgodny z rozporządzeniem — do wycofania lub zażądania zwrotu dotacji, które zostały przyznane z naruszeniem prawa wspólnotowego, tak jak te będące tu przedmiotem sporu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 374, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Austria) w dniu 22 września 2006 r. — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH przeciwko Fernwärme Wien GmbH

(Sprawa C-393/06)

(2006/C 310/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Strona pozwana: Fernwärme Wien GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾ (zwaną dalej „dyrektywą 2004/17/WE”) należy interpretować w ten sposób, że podmiot zamawiający, który prowadzi działalność w dziedzinach wskazanych w art. 3 tej dyrektywy, jest objęty zakresem jej zastosowania także w

odniesieniu do innej dodatkowej działalności wykonywanej w warunkach konkurencji?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie wyłącznie w odniesieniu do instytucji zamawiających: Czy przedsiębiorcę takiego jak Fernwärme Wien Ges.m.b.H. należy uznać za podmiot prawa publicznego w rozumieniu dyrektywy 2004/17/WE lub dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽²⁾, jeżeli prowadzi działalność polegającą na dostarczaniu energii cieplnej na danym obszarze nie pozostając w stosunku rzeczywistej konkurencji, czy też ocena taka winna być dokonana przy uwzględnieniu rynku ogrzewania pomieszczeń obejmującego także takie nośniki energii jak gaz, olej, węgiel, itd.?

3) Czy działalność wykonywana w warunkach konkurencji przez spółkę, która obok tego prowadzi również działalność nie mającą charakteru przemysłowego lub handlowego, podlega zakresowi stosowania dyrektywy 2004/17/WE lub dyrektywy 2004/18/WE, jeżeli za pomocą takich skutecznych środków jak bilansowo i księgowo odrębna rachunkowość można wyłączyć finansowanie działalności wykonywanej w warunkach konkurencji ze środków pochodzących z innej działalności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134, str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez des Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 września 2006 r. — Codirex Expeditie BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-400/06)

(2006/C 310/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Codirex Expeditie BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pozycję 0202 30 50 CN należy interpretować w ten sposób, że zamrożone mięso (bez kości), pochodzące z części ćwierci przedniej określonej w uwadze dodatkowej 1. A. lit.) h pkt 11 działu 2 CN może zostać zaklasyfikowane do tej pozycji tylko wtedy, gdy stanowi jeden połączony kawałek mięsa?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest takiej treści, że również mięso w postaci luźnych kawałków może zostać zaklasyfikowane do pozycji 0202 30 50, to czy dla zaklasyfikowania go do tej pozycji wystarcza stwierdzenie, że przywożona partia mięsa ma postać zamrożonych kawałków mięsa, z których wszystkie pochodzą z części ćwierci przedniej określonej w uwadze dodatkowej 1. A. lit.) h pkt 11 działu 2 CN, czy też ta partia mięsa jako całość bądź każda z jej części (kartony) muszą dodatkowo posiadać inną właściwość lub cechę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 27 września 2006 r. — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-402/06)

(2006/C 310/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pozycję 0406 CN należy interpretować w ten sposób, że należy do niej zaklasyfikować towar uzyskiwany w wyniku zakwaszenia mleka i odsączenia (dużej części) serwatki, zawierający 2 % białka serwatki, w którym w trakcie suszenia trwającego od 24 do 36 godzin białka rozkładają się w wyniku działania dodanego enzymu?

W przypadku udzielania odpowiedzi pozytywnej na pierwsze pytanie:

- 2) Na podstawie jakich kryteriów dotyczących zawartości tłuszczu i postaci należy określić, czy towar może być

zaklasyfikowany jako ser tarty lub sproszkowany do pozycji 0405 20, innymi słowy:

- a) Czy towar, który tłuszczu nie zawiera wcale lub prawie wcale, może być zaklasyfikowany do tej pozycji?
- b) Czy towar, który składa się z kazeiny i ponad 50 % wody (serwatki), mający postać regularnych ziaren o grubości od 2 do 4 mm, może być zaklasyfikowany do tej pozycji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 28 września 2006 r. — Quelle AG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände

(Sprawa C-404/06)

(2006/C 310/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona pozwana: Quelle AG

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 3 ust. 2 w związku z ust. 3 zdanie 1 i ust. 4 lub art. 3 ust. 3 zdanie 3 dyrektywy 1999/44/WE (!) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one ustawowemu przepisowi krajowemu stanowiącemu, że sprzedający może żądać od konsumenta ekwiwalentu za używanie towaru konsumpcyjnego, dostarczonego początkowo niezgodnie z umową, w przypadku przywrócenia zgodności towaru konsumpcyjnego z umową przez jego zastąpienie?

(!) Dz.U. L 171, str. 12

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 lipca 2006 r. w sprawie T-247/02 Miguel Torres, S.A. przeciwko OHIM i Bodegas Muga, S.A., wniesione w dniu 2 października 2006 r. przez Miguel Torres, S.A.

(Sprawa C-405/06 P)

(2006/C 310/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Miguel Torres, S.A. (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Bodegas Muga, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przeciwko zaskarżonej decyzji w pierwszej instancji,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w jakiej nie została stwierdzona jej nieważność w pierwszej instancji; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa do obrony przysługującego Miguel Torres, S.A., ponieważ w zaskarżonym wyroku oddalono pierwszy zarzut skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu, który opierał się na naruszeniu prawa do obrony skarżącego. Odmowa przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM dopuszczenia dokumentacji, którą Miguel Torres, S.A. załączył do pisma przedstawiającego jego stanowiska złożonego w dniu 25 stycznia 2002 r., aby dowieść, że znak towarowy TORRES jest powszechnie znany w całej Unii Europejskiej, stanowi zdaniem wnoszącego odwołanie materialne uchybienie, które winno było skłonić Sąd do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji. Orzekając odmiennie, Sąd nie tylko naruszył przysługujące wnoszącemu odwołanie prawo do obrony, ale również zasadę ciągłości funkcjonalnej oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾.
2. Naruszenie przez Sąd art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego poprzez jego błędną wykładnię. Stosując ten przepis, Sąd naruszył prawo z uwagi na błędne zastosowanie kryterium oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch pozostających w konflikcie znaków towarowy dotyczące sposobu postrzegania przez właściwy krąg odbiorców. Zdaniem wnoszącego odwołanie bowiem Sąd

nie oparł się na kryterium sposobu postrzegania przez przeciętnego konsumenta europejskiego, ale na kryterium sposobu postrzegania konsumenta hiszpańskiego, portugalskiego i włoskiego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. 1994, L 11, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 5 października 2006 r. — Landesanstalt für Landwirtschaft, Abteilung Förderwesen und Fachrecht przeciwko Franz Götz

(Sprawa C-408/06)

(2006/C 310/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landesanstalt für Landwirtschaft, Abteilung Förderwesen und Fachrecht

Strona pozwana: Franz Götz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy utworzona przez kraj związkowy tzw. „agencja sprzedaży kwot mlecznych” dokonująca odpłatnie przeniesienia na producentów mleka ilości referencyjnych dla dostaw jest
 - a) rolną agencją skupu interwencyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci oraz załącznika D pkt 7 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwanej dalej „dyrektywą 77/388/EWG”) (¹), zawierającą transakcje w stosunku do produktów rolnych dokonywane zgodnie z rozporządzeniami o wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do tych produktów, lub
 - b) agencją sprzedaży w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci oraz załącznika D pkt 12 dyrektywy 77/388/EWG?

2) W przypadku przeczącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

a) Czy w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, tj. gdy w państwie członkowskim w odpłatnym przenoszeniu ilości referencyjnych dla dostaw pośredniczą zarówno państwowe, jak i prywatne „agencje sprzedaży kwot mlecznych”, przy dokonywaniu oceny, czy wykluczenie „agencji sprzedaży kwot mlecznych” prowadzonej przez podmiot prawa publicznego z kategorii podatników prowadzi do „znaczącego zakłócenia konkurencji” w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG, rynkiem właściwym geograficznie jest obszar wyznaczony dla dokonywania tego przeniesienia przez państwo członkowskie?

b) Czy dokonując oceny, czy wykluczenie państwowej „agencji sprzedaży kwot mlecznych” z kategorii podatników prowadzi do „znaczącego zakłócenia konkurencji”, należy odnieść się jedynie do zwykłego przypadku przeniesienia — niezależnie od gruntu (poprzez agencję sprzedaży), czy też należy uwzględnić także inne rodzaje przeniesienia — niezależnie od gruntu (przez rolników będących podatnikami), mimo że są to tylko wyjątkowe przypadki?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 10 października 2006 r. — Annelore Hamilton przeciwko Volksbank Filder eG

(Sprawa C-412/06)

(2006/C 310/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Annelore Hamilton.

Strona pozwana: Volksbank Filder eG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 4 ust. 1 i art. 5 (1) dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 (¹) można interpretować w ten

sposób, że nie ma przeszkód, by ustawodawca krajowy tak ograniczył w czasie prawo do odstąpienia od umowy przysługujące konsumentowi na podstawie art. 5 dyrektywy, żeby, mimo wadliwego zawiadomienia konsumenta, wygaśnięcie tego prawa następowało po miesiącu od całkowitego wykonania przez obie strony świadczeń umownych?

W wypadku przeczącej odpowiedzi Trybunału na pytanie pierwsze:

2. Czy dyrektywę 85/577/EWG należy interpretować w ten sposób, że jeżeli konsument nie został zawiadomiony zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy, zachowuje prawo do odstąpienia od umowy, w szczególności także po wykonaniu umowy?

(¹) Dz.U. L 372, str. 31

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 13 lipca 2006 r. w sprawie T-225/04 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 12 października 2006 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-417/06 P)

(2006/C 310/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Dругa strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku w sprawie T-225/04, którym czwarta izba Sądu Pierwszej Instancji w dniu 13 lipca 2006 r. oddaliła skargę Republiki Włoskiej przeciwko Komisji Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 listopada 2003 r., C (2003) 3971 wersja ostateczna, ustalającej orientacyjny podział środków przydzielonych państwom członkowskim na zobowiązania wynikające z inicjatyw wspólnotowych w okresie 1994-1999;

— Uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych w pierwszej instancji zgodnie z art. 113 regulaminu Trybunału z dnia 19 czerwca 1991 r. ze zmianami, stwierdzając nieważność decyzji Komisji;

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa z powodu błędnego wskazania podstawy prawnej, sprzeczności i błędnego zastosowania przepisów oraz niewystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do pierwszej części pierwszego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 70-73 i 75-77 zaskarżonego wyroku).
2. Naruszenie prawa z powodu niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia w odniesieniu do drugiej części pierwszego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 91-95 wyroku).
3. Naruszenie prawa z powodu braku podstawy prawnej oraz niewystarczające i sprzeczne uzasadnienie do drugiej części drugiego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 110-123 wyroku).
4. Naruszenie prawa z powodu niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia w odniesieniu do drugiej, trzeciej i czwartej części drugiego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 147-149, 151 i 153-155 wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-419/06)

(2006/C 310/14)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Konstantinidis i E. Righini)*Strona pozwana:* Republika Grecka**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków koniecznych w celu:
 - zniesienia pomocy uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji C(2005) 2706 z dnia 14 września 2005 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Grecję na rzecz Olympiaki Aeroporia i Olympiakes Aerogrammes (zgłoszonej w dniu 15 września 2005 r. pismem o sygnaturze SG Greffe (2005) D/205062) oraz
 - odzyskania pomocy od jej beneficjentów,

a w każdym razie nie informując Komisji o tych środkach, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 2, 3 i 4 tej decyzji oraz traktatu WE;

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja Komisji zobowiązuje Grecję do odzyskania pomocy wymienionej w art. 1 tej decyzji od beneficjentów oraz do niezwłocznego zawieszenia wypłacania wszelkiej pomocy na rzecz Olympiaki Aeroporia i Olympiakes Aerogrammes. Grecja była ponadto zobowiązana do poinformowania Komisji w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania decyzji o środkach podjętych przez nią w celu zastosowania się do tej decyzji.

Wspomniany termin upłynął w dniu 15 listopada 2005 r.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem jedynym uzasadnieniem, jakie może wskazać państwo członkowskie w ramach postępowania na mocy art. 88 ust. 2 WE, jest bezwzględna niemożność prawidłowego wykonania decyzji. Komisja ponadto przypomina, że zgodnie z tym orzecznictwem władze greckie nie mogą wskazać na bezwzględną niemożność [prawidłowego wykonania decyzji] bez podjęcia próby odzyskania kwoty podlegającej zwrotowi, czego jednak władze te nie uczyniły.

Komisja dodaje, że władze greckie nie wskazały nawet na nadzwyczajne i nieprzewidziane trudności uniemożliwiające wykonanie decyzji. Nie zaproponowały one również alternatywnych sposobów wykonania decyzji, które umożliwiłyby przezwyciężenie tych trudności. Władze greckie ograniczyły się do zakwestionowania zasadności decyzji oraz obliczenia kwoty pomocy przez Komisję, co wskazuje na to, że nie zastosowały żadnego środka zmierzającego do zawieszenia i odzyskania pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-424/06)

(2006/C 310/15)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Montaguti i N. Yerrell, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Republika Włosa uchybiła swoim zobowiązaniom, ciężącym na niej na mocy tej dyrektywy
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2002/15/WE upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 80, str. 35.

**Skarga wniesiona w dniu 24 października 2006 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Greckiej**

(Sprawa C-440/06)

(2006/C 310/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i M. Konstantinidis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniwszy, aby 24 aglomeracje posiadały systemy zbierania ścieków komunalnych spełniające wymogi art. 3 lub systemy oczyszczania ścieków komunalnych spełniające wymogi art. 4 dyrektywy 91/271/EWG⁽¹⁾ dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy art. 3 i 4 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 3 dyrektywy 91/271/EWG nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby wszystkie aglomeracje wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych.

Artykuł 4 tej dyrektywy również przewiduje, że państwa członkowskie mają obowiązek zapewnienia, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu zgodnie z art. 2 pkt 8 dyrektywy.

Przypadek niniejszy dotyczy naruszenia dwóch szczególnych obowiązków Republiki Greckiej przewidzianych w art. 3 i 4 dyrektywy 91/271/EWG. Po pierwsze, aby wszystkie aglomeracje wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000 zgodnie z art. 3 dyrektywy. Po drugie, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do aglomeracji o liczbie mieszkańców ponad 15 000.

Na koniec okresu ustalonego przez Komisję w uzasadnionej opinii (13 września 2005 r.) 24 aglomeracje w Grecji nie posiadały systemu zbierania ścieków komunalnych lub systemu oczyszczania ścieków komunalnych zgodnie z wymogami dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.05.1991 r., str. 40.

**Skarga wniesiona w dniu 28 października 2006 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
francuskiej**

(Sprawa C-441/06)

(2006/C 310/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: C. Giolito, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie wykonując w wyznaczonym terminie decyzji Komisji z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie pomocy państwa zastosowanej przez Francję na rzecz France Télécom (Pomoc państwa C 13/b/2003)⁽¹⁾ Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 2 i 3 tej decyzji, art. 249 akapit czwarty oraz art. 10 traktatu WE,
- obciążenie Republiki francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przypominając na początku, że zniesienie bezprawnej pomocy poprzez jej odzyskanie jest logiczną konsekwencją stwierdzenia jej bezprawności skarżąca podnosi, że pozwana nie zastosowała się do tego orzecznictwa, ponieważ ponad dwa lata po wydaniu spornej decyzji nie doszło do żadnego zwrotu pomocy przyznanej France Télécom i żadne postępowanie w sprawie zwrotu nie zostało nawet wszczęte na poziomie krajowym. Dlatego kilka zasadniczych przepisów zostało naruszonych, w szczególności art. 10 i 249 akapit czwarty WE.

Skarżąca przypomina w tym względzie, że na mocy orzecznictwa Trybunału żaden przepis prawa wspólnotowego nie wymaga, by Komisja ustaliła dokładną kwotę bezprawnej pomocy, która podlega zwrotowi. Wystarczy, że decyzja nakazująca zwrot pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem zawiera wskazówki pozwalające adresatowi pomocy samemu określić tę kwotę bez nadmiernych trudności. W przypadku gdyby ustalenie tej kwoty sprawiało trudności praktyczne Komisja i państwo członkowskie muszą w każdym razie wspólnie działać na podstawie zobowiązania do lojalnej współpracy określonego w art. 10 WE w celu pokonania tych trudności.

Dlatego skarżąca kwestionuje twierdzenie pozwanej, według której nie jest możliwe dokonanie wystarczająco dokładnego oszacowania kwoty podlegającej zwrotowi, ponieważ w szczególności w uzasadnieniu decyzja z dnia 2 sierpnia 2004 r.

odsyła wyraźnie do dwóch szacunków dokonanych przez władze francuskie w trakcie postępowania administracyjnego na podstawie których Komisja określiła w swojej decyzji przy użyciu widełek kwoty podlegające zwrotowi. Z tej decyzji wynika jasno, że pomoc podlegająca zwrotowi równa się różnicy pomiędzy podatkiem od prowadzonej działalności gospodarczej, jaki musiała zapłacić France Télécom na podstawie powszechnie obowiązującego prawa, a kwotą podatku rzeczywiście zapłaconego przez tę spółkę.

Skarżąca wskazuje ponadto, że w trakcie postępowania w sprawie zwrotu Komisja sformułowała kilka konkretnych propozycji dotyczących kwoty pomocy podlegającej zwrotowi, podczas gdy na mocy orzecznictwa Trybunału w pierwszej kolejności na zainteresowanym państwie członkowskim ciąży w zasadzie obowiązek przedstawienia tych propozycji w przypadku trudności. Ponadto pozwana nigdy nie zasugerowała, jak ulepszyć propozycje Komisji.

Skarżąca wyprowadza wniosek, że także z orzecznictwa wynika, że skarga na decyzję Komisji uznającą pomoc za bezprawną nie skutkuje zawieszeniem obowiązku wykonania tej decyzji i zatem zwrotu bezprawnej i niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy, z wyjątkiem przypadku gdy Sąd zarządził środki tymczasowe na mocy art. 242 WE.

(¹) Dz.U. 2005, L 269, str. 30.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 października 2006 r. — Ritek i Prodisc Technology przeciwko Radzie

(Sprawa T-274/02) ⁽¹⁾

(Dumping — Płyty kompaktowe jednokrotnego zapisu pochodzące z Tajwanu — Określenie marginesu dumpingu — Wybór asymetrycznej metody obliczania — Struktura cen eksportowych różniąca się w zależności od nabywcy, regionu lub okresu — Technika zwana zerowaniem)

(2006/C 310/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ritek Corp. (Hsin-Chu, Tajwan) i Prodisc Technology Inc. (Taipei Hsien, Tajwan) (przedstawiciele: początkowo adwokaci K. Adamantopoulos, V. Akritidis i D. De Notaris, a następnie K. Adamantopoulos i J. Branton, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Marquardt, pełnomocnik, i adwokat G. Berrisch)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Scharf i S. Meany, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1050/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płyt kompaktowych jednokrotnego zapisu, pochodzących z Tajwanu (Dz.U. L 160, str. 2).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ritek Corp. i Prodisc Technology Inc. zostają obciążone ich własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę.
- 3) Komisja pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 23.11.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — PTV przeciwko OHIM (map&guide)

(Sprawa T-302/03) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego map&guide — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 310/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PTV Planung Transport Verkehr AG (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciel: F. Nielsena, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: B. Müller i G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2003 r. (sprawa R 1046/2001-2), dotyczącą wniosku o rejestrację słownego znaku towarowego map&guide jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 z 1.11.2003.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Dehon przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-432/03 i T-95/05) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Wakujące stanowisko — Wykonanie wyroku Sądu uchylającego decyzję o powołaniu — Artykuł 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Organizacja konkursu wewnętrznego)

(2006/C 310/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean Dehon (Hagen, Luksemburg) (przedstawiciel(-e): S. Orlandi, X. Martin, A.Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciel(-e): H. von Herten, A. Bencomo Weber i A. Lukosiute, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

W sprawie T-432/03 wniosek o uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego o przystąpieniu do organizacji konkursu wewnętrznego w celu obsadzenia stanowiska zastępcy szefa francuskiego wydziału tłumaczeń, o którym mowa w ogłoszeniu o wakującym stanowisku nr 9192, a w sprawie T-95/05 wniosek o uchylenie decyzji Parlamentu z dnia 29 kwietnia 2004 r. o powołaniu M.S. na to stanowisko.

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.2.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — Arranz Benitez przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-87/04) (¹)

(Urzędnicy — Wynagrodzenie — Rzeczywisty podział kosztów utrzymania dzieci w następstwie rozwodu dwojga urzędników — Uwzględnienie dla celów obliczenia ulgi podatkowej)

(2006/C 310/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Milagros Irène Arranz Benitez (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Mustapha-Pascha et L. Knudsen, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji Parlamentu z dnia 15 kwietnia 2003 r. w części zmieniającej z dniem 1 maja 2003 r. uprawnienie skarżącej do ulgi podatkowej z tytułu posiadania dzieci na utrzymaniu.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Każda ze stron ponosi swoje własne koszty

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2006 r. — Carius przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-173/04) (¹)

(Służba publiczna — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za lata 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Zarzut niezgodności z prawem — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2006/C 310/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jürgen Carius (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: N. Lhoëst, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i M. Velardo, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia decyzji z dnia 21 maja 2003 r. zatwierdzającej sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. i w miarę konieczności uchylenia decyzji z dnia 23 grudnia 2003 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna i w części oddalona jako bezzasadna.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — Van der Spree przeciwko Komisji

(Sprawa T-182/04) (¹)

(Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Ocena za okres 2001/2002 — Artykuły 26 i 43 regulaminu pracowniczego — Prawo do obrony — Uchylenie)

(2006/C 310/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniel Van der Spree (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji z dnia 25 czerwca 2003 r. o ostatecznym sporządzeniu sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja z dnia 25 czerwca 2003 r. o ostatecznym sporządzeniu sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej Daniela Van der Spree za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. zostaje uchylona.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2006 r. — Staboli przeciwko Komisji

(Sprawa T-281/04) (¹)

(Służba publiczna — Wykonywanie działalności poza instytucją — Udział w konferencjach w charakterze mówcy — Zezwolenie — Wniosek o przyznanie urlopu specjalnego ze względu na szkolenie — Odmowa)

(2006/C 310/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paola Staboli (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: L. Vogel, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i H. Tserépa-Lacombe, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 12 marca i z dnia 6 kwietnia 2004 r. oddalających zażalenie skarżącej na decyzję z dnia 9 maja 2003 r. w związku z odmową przyznania jej urlopu specjalnego ze względu na szkolenie w celu wykonywania działalności poza instytucją, do której została upoważniona na podstawie tej samej decyzji, a w razie potrzeby uchylenie wyżej wymienionej decyzji z dnia 9 maja 2003 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2006 r. — Buendía Sierra przeciwko Komisji

(Sprawa T-311/04) (¹)

(Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansowania za rok 2003 — Przyznanie punktów pierwszeństwa)

(2006/C 310/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Luis Buendía Sierra (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. van der Woude i V. Landes, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i V. Joris, pełnomocnicy, wspierani przez D. Waelbroeck, avocat)

Przedmiot sprawy

Uchylenie:

- decyzji dyrektora generalnego Służby Prawnej o przyznaniu skarżącemu jeden tylko punkt pierwszeństwa dyrekcji generalnej w postępowaniu w sprawie awansowania za rok 2003 doręczonej w dniu 2 lipca 2003 r., potwierdzonej decyzją organu powołującego doręczoną w dniu 16 grudnia 2003 r.;
- decyzji organu powołującego o nieprzyznaniu skarżącemu żadnego specjalnego punktu specjalnego pierwszeństwa za dodatkową działalność w interesie instytucji w postępowaniu w sprawie awansowania za rok 2003, doręczoną w systemie Sysper 2 w dniu 16 grudnia 2003 r.;
- następujących decyzji: organu powołującego, przyznającej skarżącemu łącznie 20 punktów w postępowaniu w sprawie awansowania za rok 2003, listy zasług urzędników grupy szaszeregowania A5 w postępowaniu w sprawie awansowania za rok 2003 opublikowanej w Biuletynie administracyjnym nr 69-2003 z dnia 13 listopada 2003 r.; listy urzędników awansowanych do grupy szaszeregowania A4 w postępowaniu w sprawie awansowania za rok 2003 opublikowanej w Biuletynie administracyjnym nr 73-2003 z dnia 27 listopada 2003 r. i oraz, w każdym razie, decyzji o odmowie wpisania jego nazwiska na te listy;

— na ile to konieczne, decyzji organu powołującego z dnia 15 czerwca 2004 r. o nieuwzględnieniu zażalenia skarżącego z dnia 12 lutego 2004 r.

obciążenie kosztami strony pozwanej

Sentencja wyroku

- 1) Decyzje Komisji o przyznaniu skarżącemu łącznie 20 punktów oraz o niewpisaniu do na listę urzędników awansowanych do grupy szeregowania A4 w postępowaniu w sprawie awansowania za rok 2003 zostają uchylone.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Koszty postępowania pokrywa Komisja.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2006 r. — Bitburger Brauerei przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUD, American Bud i Anheuser Busch Bud)

(Sprawy połączone od T-350/04 do T-352/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BUD — Zgłoszenia graficznych wspólnotowych znaków towarowych American Bud i Anheuser Busch Bud — Wcześniejsze słowne i graficzne krajowe znaki towarowe zawierające wyraz „bit” — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94)

(2006/C 310/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH (Bitburg, Niemcy) (przedstawiciel: M. Huth-Dierig, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM, występująca przed Sądem w charakterze interwenienta: Anheuser-Busch, Inc. (Saint Louis, Missouri, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Renck, V. von Bomhard, A. Pohlmann, D. Ohlgart i B. Goebel, adwokaci)

Przedmiot

Trzy skargi na decyzje Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 czerwca 2004 r., wydane w sprawach R 447/2002-2,

R 451/2002-2 i R 453/2002-2, związanych z postępowaniami w sprawach sprzeciwu pomiędzy Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH a Anheuser-Busch, Inc.

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 19 z 22.1.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Bonnet przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-406/04) (¹)

(Urzędnicy — Zatrudnienie — Członkowie personelu tymczasowego — Lektorzy wyroków — Artykuł 2 lit. c) warunków zatrudnienia innych pracowników — Akt niekorzystny — Stosunki oparte na zaufaniu)

(2006/C 310/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: André Bonnet (Saint-Pierre-de-Vassols, Francja) (przedstawiciel: H. de Lepinau, avocat)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Schauss, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 lutego i 4 marca 2004 r. kończących w odniesieniu do skarżącego procedurę naboru na stanowisko lektora wyroków w gabinecie prezesa Trybunału oraz decyzji powołującej inną osobę na to stanowisko, jak również żądanie odszkodowania

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 300 z 4.12.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Armour Pharmaceutical przeciwko OHIM — Teva Pharmaceutical Industries (GALZIN)

(Sprawa T-483/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego GALZIN — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy CALSYN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 — Żądania OHIM — Dopuszczalność)

(2006/C 310/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Armour Pharmaceutical Co. (Bridgewater, New Jersey, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R. Gilbey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Pétrequin, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerozolima, Izrael)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 września 2004 r. (sprawa R 295/2003-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Armour Pharmaceutical Co. a Teva Pharmaceutical Industries Ltd.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 września 2004 r. (sprawa R 295/2003-4).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 października 2006 r. — Hammarplast przeciwko OHIM — Steninge Slott (STENINGE SLOTT)

(Sprawa T-499/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego STENINGE SLOTT — Wcześniejszy słowny znak towarowy STENINGE KERAMIK — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2006/C 310/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hammarplast AB (Tingsryd, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat R. Almaraz Palmero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Steninge Slott AB (Märast, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat M. Björkenfeldt)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 października 2004 r. (sprawa R 394/2003-2), dotyczącą sprzeciwu wniesionego przez właściciela krajowego znaku towarowego STENINGE KERAMIK wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego STENINGE SLOTT.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 5.3.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2006 r. — Pessoa e Costa przeciwko Komisji

(Sprawa T-503/04) ⁽¹⁾

(Wykonanie wyroku Sądu — Międzyinstytucjonalne przeniesienie do Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) — Odmowa — Wpływ na przebieg postępowania dyscyplinarnego)

(2006/C 310/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Pedro Pessoa e Costa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji z dnia 9 października 2003 r., na podstawie której dyrektor generalny dyrekcji generalnej „Personel i administracja” Komisji odmówił przeniesienia skargę do Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 57 z 5.3.2005 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 października 2006 r. — Castell des Remei przeciwko OHIM — Bodegas Roda (ODA)

(Sprawa T-13/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy międzynarodowy słowny znak towarowy RODA i wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe BODEGAS RODA, RODA I i RODA II — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego ODA — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 310/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Castell del Remei, SL (Castell del Remei, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Grau Mora, A. Angulo, M. Baylos Morales, A. Velázquez Ibáñez, F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse, D. Moreau i P. Merino Baylos)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Bodegas Roda, SA (La Rioja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. López Camba)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2004 r. (sprawa R 691/2003-1), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Bodegas Roda, SA a Castell del Remei, SL.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 października 2006 r. — Armacell przeciwko OHIM — nmc (ARMAFOAM)

(Sprawa T-172/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARMAFOAM — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy NOMAFOAM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Zakwestionowanie podobieństwa towarów po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem)

(2006/C 310/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Armacell Enterprise GmbH (Münster, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Spuhler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: nmc SA (Raeren-Eynatten, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Péters i T. de Haan)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lutego 2005 r. (sprawa R 552/2004-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między nmc SA a Armacell Enterprise GmbH

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Armacell Enterprise GmbH zostaje obciążona swoimi własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz nmc SA.

(¹) Dz.U. C 171z 9.7.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2006 r. — Hensotherm przeciwko OHIM — Hensel (HENSOTHERM)

(Sprawa T-366/04) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowno-graficzny wspólnotowy znak towarowy HENSOTHERM — Słowny krajowy znak towarowy HENSOTHERM — niedopuszczalność skargi na decyzję stwierdzającą nieważność znaku — Terminy — Restitutio in intergum)

(2006/C 310/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Hensotherm AB (Trelleborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat S. Hallböck)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Laitinen, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Rudolf Hensel GmbH (Börnsen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Zöbisch)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 lipca 2004 r. (sprawa R 614/2003-1), dotycząca postępowania w sprawie unieważnienia graficznego wspólnotowego znaku towarowego HENSOTHERM.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).
- 3) Interwenient ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2006 r. — Vischim przeciwko Komisji

(Sprawa T-420/05 R II)

(Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Nowy wniosek — Nowe okoliczności faktyczne — Okoliczności niecierpiące zwłoki — Brak)

(2006/C 310/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vischim Srl (Cesano Maderno, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek zmierzający do wstrzymania biegu terminu upływającego w dniu 31 sierpnia 2006 r. ustanowionego mocą art. 3 dyrektywy Komisji 2005/53/WE z dnia 16 września 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia chlorotalonilu, chlorotoluronu, cypermetryny, daminozydu i tiofanatu metylu jako substancji czynnych (Dz.U. L 241, str. 51).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2006 r. — Biofarma przeciwko OHIM — Anca Health Care (CAFON)

(Sprawa T-442/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Cofnięcie wniosku o rejestrację — Umorzenie postępowania)

(2006/C 310/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Biofarma (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci V. Gil Vega i A. Ruiz López)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Anca Health Care Limited (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: Mathys & Squire)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2005 r. (sprawa R 0098/2005-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu wobec zgłoszenia do rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego słownego znaku towarowego „CAFON”

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w sprawie umarza się.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2006 r. — González Sánchez przeciwko OHIM — Bankinter (ENCUENTA)

(Sprawa T-49/06)

(2006/C 310/36)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Francisco Javier González Sánchez (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: G. Justicia González, abogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: BANKINTER, S.A.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 grudnia 2005 r., doręczonej w dniu 21 grudnia 2005 r., w sprawie R 1116/2005-2, w której skarżącemu został wyznaczony termin do wniesienia odwołania od wniesionego wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego sprzeciwu, co zostało mu uniemożliwione, ponieważ OHIM uznał, że zostało ono wniesione po terminie.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Confederación Española de Cajas de Ahorro

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ENCUENTA” dla towarów i usług z klas 16, 36 i 38 — zgłoszenie nr 2.534.584

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: BANKINTER, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy graficzny znak towarowy „encuenta — ebankinter” dla towarów i usług z klas 16, 36 i 38 — znak towarowy nr 2.396.760

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu, odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Niedopuszczalność odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie zasad 61 i 69 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 (¹) dotyczących zawiadomień.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Promat przeciwko OHIM — Puertas Proma (PROMAT)

(Sprawa T-243/06)

(2006/C 310/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Promat GmbH (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Puertas Proma, S.A.L.

Żądania strony skarżącej

- zmiana decyzji strony pozwanej z dnia 4 maja 2006 r. (sprawa R 1059/2005-1) poprzez całkowite uwzględnienie odwołania,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „PROMAT” dla towarów i usług z klas 1, 3, 6–12, 14, 16, 17, 20–22, 25 i 37 (zgłoszenie nr 932 202) właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Puertas Proma, S.A.L. znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności graficzny znak towarowy „PROMA” dla towarów i usług z klas 6, 20 i 39 (wspólnotowy znak towarowy nr 239 384), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec zgłoszenia dotyczącego klas 6 i 20.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ ani sporne oznaczenia, ani rozpatrywane towary nie są podobne. W związku z tym w odniesieniu do spornych znaków towarowych nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe TORRES, międzynarodowy słowny znak towarowy TORRES i międzynarodowy słowny znak towarowy LAS TORRES dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ element TORRE pełni dominującą rolę w całościowym wrażeniu wywieranym przez zgłoszony znak towarowy, między oznaczeniami tworzącymi sporne znaki towarowe występują podobieństwa fonetyczne i wizualne oraz w stosunku do tych znaków zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, które czyni niemożliwym ich współistnienie na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Bodegas Cándido (TORRE DE FRIAS)

(Sprawa T-285/06)

(2006/C 310/38)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bodegas Cándido, S.A.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 27 lipca 2006 r. wydanej w sprawie R 1069/2000-2 przy jednoczesnym obciążeniu OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bodegas Cándido, S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy TORRE DE FRIAS dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 305.151

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca Znak lub oznaczenie,

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Vinícola de Tomelloso (TORRE DE GAZATE)

(Sprawa T-286/06)

(2006/C 310/39)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vinícola de Tomelloso, S.C.L

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 27 lipca 2006 r. wydanej w sprawie R 421/2004-2 przy jednoczesnym obciążeniu OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Vinícola de Tomelloso, S.C.L

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy TORRE DE GAZATE dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 1 632 017

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:
Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe TORRES, międzynarodowy słowny znak towarowy TORRES i międzynarodowy słowny znak towarowy LAS TORRES dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ element TORRE pełni dominującą rolę w całościowym wrażeniu wywieranym przez zgłoszony znak towarowy, między oznaczeniami tworzącymi sporne znaki towarowe występują podobieństwa fonetyczne i wizualne oraz w stosunku do tych znaków zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, które czyni niemożliwym ich współistnienie na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. 1994, L 11, str. 1)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:
Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Różne wspólnotowe graficzne i słowne znaki towarowe oraz krajowe graficzne znaki towarowe dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i częściowe odrzucenie wniosku o rejestrację znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji odmawiającej rejestracji znaku towarowego zgłoszonego dla towarów z klasy 33

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ element TORRE pełni dominującą rolę w całościowym wrażeniu wywieranym przez zgłoszony znak towarowy, między oznaczeniami tworzącymi sporne znaki towarowe występują podobieństwa fonetyczne i wizualne oraz w stosunku do tych znaków zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, które czyni niemożliwym ich współistnienie na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Bodega Peñalba López (Torre Albéniz)

(Sprawa T-287/06)

(2006/C 310/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania)
(przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również:
Bodegas Peñalba López, S.L.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 27 lipca 2006 r. wydanej w sprawie R 597/2004-2 przy jednoczesnym obciążeniu OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bodega Peñalba López, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy Torre Albéniz dla towarów z klas 32 33 i 39 — zgłoszenie nr 1.191.683

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — CESD-Communautaire przeciwko Komisji

(Sprawa T-289/06)

(2006/C 310/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre Européen pour la Statistique et le Développement ASBL — CESD-Communautaire ASBL (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciele: D. Grisay i D. Piccininno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— przyjęcie niniejszej skargi o stwierdzenia nieważności, wniesionej na podstawie art. 230 WE przeciwko decyzji Komisji z dnia 11 sierpnia 2006 r.,

— stwierdzenie dopuszczalności skargi,

— tytułem żądania głównego, stwierdzenie zasadności skargi i rozstrzygnięcie co do nieważności decyzji Komisji z dnia 11 sierpnia 2006 r., ponieważ jest ona wynikiem nadużycia władzy lub jest obciążona brakiem uzasadnienia, jak również oczywiste błędne ocenę,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2006 r. Komisja, na podstawie art. 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, stwierdziła, że skarżąca istotnie naruszyła warunki trzech umów wiążących ją z Eurostat w przedmiocie współpracy technicznej w dziedzinie statystyki (program PHARE) poprzez odmowę przekazania do dyspozycji Komisji informacji pozwalających na przeprowadzenie audytu w zakresie realizacji spornych umów. Ponadto zaskarżona decyzja precyzuje, że Komisja zastrzega sobie prawo do realizacji naruszonych postanowień umownych wszelkimi stosowanymi środkami, w tym na drodze sądowej, a w razie potrzeby dochodząc zwrotu kwot, jakie okazałyby się należne.

Na poparcie żądania stwierdzenia nieważności kwestionowanej decyzji skarżąca powołuje trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy oparty jest na domniemanym nadużyciu władzy, analizowanym pod kątem obejścia procedury, z tego względu, że zaskarżona decyzja omija szczególne procedury rozstrzygnięcia sporów przewidziane w każdej z umów zawartych przez skarżącą z Komisją na podstawie art. 57 rozporządzenia finansowego nr 1605/2002, zastępując je w sposób jednostronny decyzją opartą na art. 93 ust. 1 lit. f) tego samego rozporządzenia. Skarżąca utrzymuje, że Komisja dopuściła się nadużycia procedury przewidzianej w art. 93 ust. 1 lit. f) w stosunku do jego podstawowego celu, jakim jest w opinii skarżącej wykluczenie oferentów, którzy jak stwierdzono, dopuścili się istotnego naruszenia warunków umowy przy okazji pierwszego przetargu, z uczestnictwa w następnej procedurze przetargowej, w celu wypowiedzenia umów, z których każda przewiduje inny sposób rozstrzygnięcia sporów, określając właściwość sądu i znajdujące zastosowanie prawo.

Zarzut drugi powołany przez skarżącą jest oparty na braku uzasadnienia. Skarżąca twierdzi, że sporna decyzja nie została właściwie uzasadniona, ani pod względem prawnym, ponieważ formułuje ona nieodpowiednie uzasadnienie polegające na zastosowaniu w sferze stosunków umownych przepisu dotyczącego właściwego zarządzania wspólnotowymi przetargami publicznymi, ani pod względem faktycznym, ponieważ zarzuty przedstawione przez Komisję w odniesieniu do skarżącej są pozbawione wszelkich podstaw, jako że skarżąca wykazała wolę współpracy ze służbami Komisji do spraw audytu.

W zarzucie trzecim skarżąca podnosi, że Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny, jako że sporna decyzja dokonuje kwalifikacji zarzucanych skarżącej faktów bez uprzedniego uznania ich za istotne naruszenie warunków umowy, stosując procedury umowne wynikających z art. 57, akapit drugi rozporządzenia nr 1650/2002.

(1) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-290/06)**

(2006/C 310/42)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 27 lipca 2006 r. nr 06863, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — RPO Puglia (nr CCI 1999 IT 161 PO 009);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 3 sierpnia 2006 r. nr 07231, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — DOCUP Toscana Cel 2 (nr CCI 2000 IT 162 DO 001);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 3 sierpnia 2006 r. nr 07248, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej potwierdzenia i zgłoszenia wydatków tymczasowych oraz wniosku o płatność — DOCUP Vento Cel 2 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 162 DO 005);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 10 sierpnia 2006 r. nr 07473, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej Programu Operacyjnego Rozwój Przedsiębiorczości Lokalnej 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 002) — Wypłata przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana;
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 22 sierpnia 2006 r. nr 07755, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — RPO Campania 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 007);

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 23 sierpnia 2006 r. nr 07768, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — RPO Campania 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 007);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 20 września 2006 r. nr 08861, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — RPO Sardegna 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 010);
- oraz wszelkich wcześniejszych aktów związanych z tymi notami lub na których podstawie zostały one wydane, a w konsekwencji obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty w tej sprawie zostały przywołane w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 — Operator ARP/Komisja

(Sprawa T-291/06)

(2006/C 310/43)

język postępowania: polski

Strony:

Strona skarżąca: „Operator ARP” Sp. z o.o. (Przedstawiciel: J. Szymanowska, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie pomocy państwa nr C 20/04 (ex. NN 25/05) na rzecz Huty Częstochowa w części, tj. art. 3 akapit 2 w zakresie zobowiązania Polski do podjęcia wszelkich niezbędnych środków do odzyskania od Operatora Sp. z o.o. pomocy państwa przyznanej Hucie Częstochowa S.A. niezgodnie ze wspólnym rynkiem;
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 lipca 2005 roku w sprawie pomocy państwa nr C 20/04 (ex. NN 25/05) uznającej w art. 3 ust. 1 za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc, jakiej Polska udzieliła Hucie Częstochowa S.A. w okresie od 1997 r. do maja 2002 r. w formie pomocy operacyjnej i pomocy na cele restrukturyzacji zatrudnienia. Decyzja została doręczona skarżącej w dniu 21 sierpnia 2006 r. W art. 3, ust. 2 skarżonej decyzji Komisja zobowiązała Polskę do podjęcia niezbędnych kroków w celu odzyskania udzielonej bezprawnie pomocy od wymienionych w tym ustępie przedsiębiorstw, w tym skarżącej. Zgodnie z decyzją, wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w powyższym ustępie ponoszą solidarnie odpowiedzialność za zwrot tej pomocy, co powinno nastąpić niezwłocznie i zgodnie z procedurami prawa krajowego. Odsetki powinny zostać naliczone za cały okres od dnia przyznania pomocy do dnia jej faktycznego odzyskania, zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽¹⁾.

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji podnosząc, że nie jest ona beneficjentem pomocy udzielonej Hucie „Częstochowa” S.A. w latach 1997-2002, a tym samym dłużnikiem solidarnie odpowiedzialnym za zwrot tej pomocy, co powoduje, według skarżącej, iż zobowiązanie Polski do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu odzyskania od skarżącej tej pomocy, nie znajduje uzasadnienia.

Na poparcie swojej skargi, strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- pogwałcenie prawa do obrony poprzez naruszenie art. 88 Traktatu WE poprzez nienależyte wywiązanie się z obowiązku umożliwienia zainteresowanym stronom przedstawienia uwag w ramach formalnej procedury dochodzenia w odniesieniu do przedmiotowej pomocy. Skarżąca twierdzi, że w związku z tym, że nie uczestniczyła w formalnej procedurze dochodzenia prowadzonej przez Komisję, nie miała możliwości przedstawienia uwag ani argumentacji prawnej w ramach tej procedury, co doprowadziłoby jej zdaniem do odmiennego rozstrzygnięcia Komisji w zakresie określenia kręgu beneficjentów pomocy (wykluczenia z tego kręgu „Operatora” Sp. z o.o.);
- naruszenie art. 253 Traktatu WE, tj. brak odpowiedniego uzasadnienia decyzji. Skarżąca podnosi, że uzasadnienie decyzji w zakresie uznania jej za beneficjenta pomocy jest lakoniczne i niespójne, jako że w uzasadnieniu decyzji Komisja nie traktuje skarżącej jako podmiotu, który może być uznany za beneficjenta pomocy, wskazując ją jednocześnie w rozstrzygnięciu jako podmiot zobowiązany do jej zwrotu. Skarżąca podnosi ponadto, że zaskarżona decyzja nie wyjaśnia okoliczności faktycznych dotyczących pomocy udzielonej Hucie Częstochowa, według decyzji niezgodnie ze wspólnym rynkiem, w szczególności nie zawiera analizy kwestii ewentualnego transferu korzyści wynikających z uzyskanej pomocy na rzecz podmiotów przejmujących aktywa i zobowiązania Huty Częstochowa w kontekście rozszerzenia kręgu beneficjentów;

- błędna wykładnia art. 87 i 88 Traktatu WE oraz art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ poprzez uznanie skarżącej za beneficjentą pomocy. Skarżąca podnosi iż uznając ją za beneficjentą pomocy, Komisja przekroczyła granice swobodnego uznania, gdyż skarżąca nie należy do podmiotów, które faktycznie z tej pomocy skorzystały;
- pogwałcenie zasad pewności prawa i proporcjonalności poprzez wskazanie skarżącej jako podmiotu zobowiązanego do zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, mimo iż faktycznie nie była ona jej beneficjentem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140, str.1)

⁽²⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz. U. L 83, str.1

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — NBC Fourth Realty przeciwko OHIM — Regalado Pareja i Pedrol (PK MAX)

(Sprawa T-293/06)

(2006/C 310/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NBC Fourth Realty Corp. (Las Vegas, USA) (przedstawiciele: A. Woodgate, A. Smith, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Miguel Isaias Regalado Pareja i Bibiana Pedrol, działający pod firmą Rosell (Alicante, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie R 397/2005-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania w sprawie skargi, a także kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Miguel Isaias Regalado Pareja i Bibiana Pedrol, działający pod firmą Rosell

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy PK MAX, w kolorze granatowym dla towarów i usług z klas 3, 25 i 28 (sprawa R 397/2005-1).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe T.K. MAXX dla towarów i usług z klasy 35, wspólnotowy słowny znak towarowy T.K. MAX dla towarów i usług z klas 3, 14, 18, 25, 28 i 35, oraz wcześniejsze niezarejestrowane krajowe słowne znaki towarowe o tej samej nazwie, wykorzystywane w obrocie na terytorium Irlandii, Zjednoczonego Królestwa i Niderlandów.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu rozpoznania przez niego pozostałych podstaw sprzeciwu.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo stwierdziła, iż nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd polegające na możliwości pomylenia zakwestionowanego znaku towarowego ze znakiem wcześniejszym. Skarżąca podnosi w szczególności, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo zinterpretowała pojęcie „konsumenta” chronionych usług, dopuszczając się jednocześnie oczywistego błędu w ocenie wizualnego, fonetycznego i koncepcyjnego podobieństwa między znakami towarowymi. Ponadto skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej nieprawidłowe ustalenie zakresu ochrony wcześniejszego znaku towarowego, wynikającego z jego renomy lub samoistnego charakteru odróżniającego. Wreszcie, skarżąca twierdzi, że Izba nieprawidłowo poszerzyła zakres wymogów określonych w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2006 r. — Nordmilch przeciwko OHIM (Vitality)

(Sprawa T-294/06)

(2006/C 310/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nordmilch eG (Zeven, Niemcy) (przedstawiciel: R. Schneider, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 sierpnia 2006 r. w sprawie R 746/2004-4 w części dotyczącej oddalenia odwołania skarżącej,
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Vitality” dla towarów i usług z klas 29, 30, 32, 33 i 43 (zgłoszenie nr 2 835 684)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Względna podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ nie stoi na przeszkodzie rejestracji, ponieważ zgłoszony znak towarowy w łatwy sposób umożliwi właściwemu kręgowi odbiorców rozpoznać poprzez ten znak towarowy pochodzenie oznaczonych towarów i odróżnić je od towarów pochodzących z innych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — Base przeciwko Komisji

(Sprawa T-295/06)

(2006/C 310/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BASE NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Verheyden, Y. Desmedt i F. Bimont)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Komisja naruszyła przepisy proceduralne wymienione w art. 7 ust. 4 dyrektywy ramowej⁽¹⁾ niesłusznie niewszczynając bardziej dogłębnego dochodzenia w stosunku do projektu przepisów zgłoszonego przez Institut Belge des Services Postaux (IBPT)

— stwierdzenie, że Komisja popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie przy analizowaniu projektu środków zgłoszonych przez IBTP niesłusznie uznając, że BASE posiadała znaczną pozycją rynkową (ZNR) na rynku zakończeń połączeń głosowych w jej własnej indywidualnej sieci telefonii ruchomej w Belgii,

— stwierdzenie, że Komisja naruszyła ogólne zasady i podstawowe cele wymienione w Nowych Ramach Prawnych niesłusznie zatwierdzając rozwiązania zaproponowane przez IBTP, podczas gdy narzucenie każdego z tych rozwiązań było oczywiście nieproporcjonalne i nadmierne. W szczególności Komisja naruszyła ogólne zasady i podstawowe cele wymienione w Nowych Ramach Prawnych formułując postulat stosowania opłat za zakończenia symetryczne w krótkiej perspektywie czasu, bez oceny konkretnych konsekwencji tej symetrii dla BASE jako trzeciego podmiotu wchodzącego na rynek,

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w całości ze wszystkich powyżej wymienionych powodów,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zakwestionowaną decyzją z dnia 4 sierpnia 2006 r. (sprawa BE/2006/0433) Komisja po zakończeniu pierwszej fazy postępowania przewidzianego w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE zatwierdziła projekt decyzji, którą krajowy organ regulacyjny w Belgii — IBTP — zgłosił jej w dniu 7 lipca 2006 r. w odniesieniu do hurtowego rynku zakończeń połączeń w indywidualnych sieciach telefonii ruchomej i na mocy której IBTP tymczasowo postanowił uznać każdego z trzech operatorów sieci telefonii ruchomej w Belgii, w tym skarżącą, za mającego znaczną siłę rynkową na hurtowym rynku zakończeń połączeń głosowych w indywidualnych sieciach telefonii ruchomej i nałożyć na nich z tego tytułu pewne obowiązki. Projekt decyzji zgłoszony przez IBTP zawierał także decyzję ustanowienia mechanizmu „glide path” mającego na celu aż do 2008 r. stopniowe obniżenie wysokości opłat za zakończenia połączeń belgijskich operatorów telefonii ruchomej.

Na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca przytacza trzy zarzuty.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła przepisy procedury konsultacji ustanowione przez art. 7 dyrektywy 2002/21/WE niesłusznie nie wszczynając bardziej dogłębnego postępowania dotyczącego badania na mocy art. 7 ust. 4 tej samej dyrektywy, podczas gdy zdaniem skarżącej poprzez odesłanie do dowodów i rozumowania zawartego w dokumentach zgłoszenia projekt środków zgłoszony przez IBTP nie mógł uzasadniać uznania skarżącej za operatora posiadającego znaczną pozycję na rynku hurtowym zakończeń połączeń telefonii ruchomej w Belgii.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi kilka oczywistych błędów w ocenie, które popełniła Komisja w ramach oceny znacznej pozycji skarżącej na rynku zakończeń połączeń głosowych w Belgii, tak jak opisał ją belgijski krajowy organ regulacyjny.

W ramach trzeciego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasady i cele nowych ram prawnych w dziedzinie łączności elektronicznej przy ocenie zasadności i odpowiedniości rozwiązań zaproponowanych przez IBTP. W szczególności skarżąca podnosi, że sformułowanie przez Komisję postulatu zastosowania opłat za zakończenia symetryczne jest oczywiście sprzeczny z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji, ponieważ Komisja dostatecznie nie uwzględniła sytuacji skarżącej i obiektywnych różnic istniejących pomiędzy nią a innymi operatorami telefonii ruchomej. Poza tym skarżąca podnosi, że przepisy taryfowe zatwierdzone przez Komisję stanowią nadużycie władzy i naruszają art. 2 dyrektywy 2002/77/WE⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), (Dz.U. 2002 L 108, str. 33).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, (Dz.U. 2002 L 249, str. 21).

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. —
Dongguan Nanzha Leco Stationery przeciwko Radzie Unii
Europejskiej**

(Sprawa T-296/06)

(2006/C 310/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (Donngguan, Chiny) (przedstawiciel: A.P. Bentley, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 w zakresie, w którym ma ono zastosowanie do strony skarżącej oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca producentem mechanizmów dźwigniowych żąda stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mechanizmów dźwigniowych

pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ w zakresie, w którym rozporządzenie to ma zastosowanie do skarżącej.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, że określając cenę eksportową skarżącej na poziomie ex-factory w Chinach, w której nie zostały uwzględnione koszty sprzedaży oraz wydatki ogólne i administracyjne, pomimo że wydatki takie są uwzględnione w wartości normalnej, instytucje Wspólnoty naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾.

Skarżąca podnosi ponadto, że nie weryfikując informacji dotyczących kosztów sprzedaży oraz wydatków ogólnych i administracyjnych poniesionych przez spółkę trudniącą się sprzedażą produktów na rzecz skarżącej w celu ustalenia, czy cena eksportowa skarżącej powinna zostać określona na poziomie cen tej spółki, a nie na poziomie cen fabryki skarżącej w Chinach, instytucje Wspólnoty naruszyły zasadę dobrej administracji i rzetelnego dochodzenia.

Wreszcie, skarżąca podnosi, że zmieniając metodę określania wartości normalnej bez jakiegokolwiek obiektywnego uzasadnienia, instytucje Wspólnoty naruszyły art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i zasady dobrej administracji i obiektywnej oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 205, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 17 października 2006 r. —
Majątek Hutniczy przeciwko Komisji**

(Sprawa T-297/06)

(2006/C 310/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Majątek Hutniczy sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (Przedstawiciele: adwokaci C. Rapin i E. Van den Haute)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Polskę Hucie Częstochowa SA (zgłoszonej pod numerem C (2005) 1962];

- ewentualnie stwierdzenie, że w dniu wniesienia niniejszej skargi Polska nie ma obowiązku odzyskania pomocy wraz z odsetkami zgodnie z art. 3 tej decyzji, a w konsekwencji, że rzeczony kwoty pomocy z odsetkami nie są wymagalne;
- w dalszej kolejności, ewentualnie stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi decyzji i przekazanie kwestii odsetek Komisji w celu wydania nowej decyzji zgodnie z załącznikiem A do skargi lub innymi względami, jakie Sąd może wskazać w uzasadnieniu wyroku;
- w każdym razie, obciążenie Komisji całością kosztów postępowania;
- w przypadku umorzenia postępowania przez Sąd, obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie § 87 ust. 6 w związku z § 90 lit. a) regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji C(2005)1962 wersja ostateczna z dnia 5 lipca 2005 r. (pomoc państwa nr C 20/04, ex NN 25/04), Komisja uznała część pomocy na restrukturyzację udzielonej przez Polskę producentowi stali Huta Częstochowa SA za niezgodną ze wspólnym rynkiem i zażądała jej zwrotu. Skarżąca jest jednym z następców prawnych beneficjenta pomocy; w ramach restrukturyzacji Huty Częstochowa SA przejęła ona niektóre jej aktywa i pasywa, a następnie została odkupiona przez spółkę Industrial Union of Donbass za pośrednictwem jej spółki zależnej ISD Polska. Skarżąca została wymieniona w zaskarżonej decyzji jako jedno z przedsiębiorstw zobowiązanych solidarnie do zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie skargi o częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca stwierdza, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych decydujących o wyniku dochodzenia. Skarżąca twierdzi, że wraz ze sprzedażą aktywów początkowego beneficjenta pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem na rzecz ISD Polska (i Donbass), sprzedawca początkowego beneficjenta pomocy zatrzymał zysk wynikający z tej i to on powinien zapewnić jej zwrot. Skarżąca stwierdza, że w niniejszym przypadku prawidłowe ustalenie istotnych okoliczności faktycznych związanych ze sprzedażą aktywów Huty Częstochowa, poprzez między innymi Majątek Hutniczy, na rzecz ISD Polska (i Donbass) doprowadziłoby Komisję do stwierdzenia, że z powodu nabycia środków produkcji Huty Częstochowa po cenie odpowiadającej cenie rynkowej pomoc została już w ten sposób zwrócona sprzedawcy. Zdaniem skarżącej, Komisja w ten sposób naruszyła ciążący na niej obowiązek starannego i bezstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła protokół nr 8 do Traktatu o Przystąpieniu (w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa stali) ⁽¹⁾ poprzez dosłowną interpretację niektórych jego postanowień, które zdaniem skarżącej powinna ona była interpretować w świetle stawianych im celów oraz przy uwzględnieniu kontekstu ich wydania. Skarżąca dodaje, że zarzucana błędna interpretacja doprowadziła Komisję do nałożenia w decyzji obowiązku zwrotu pomocy państwa uzyskanej przed przyjęciem protokołu nr 8

przez spółki niewymienione w jego załączniku nr 1, który wyznacza osiem przedsiębiorstw — beneficjentów, uprawnionych do otrzymywania pomocy od Polski w drodze odstępstwa od art. 87 i 88 WE. Skarżąca twierdzi również, że ponieważ protokół nr 8 nie stwierdza wyraźnie, że ma on moc wsteczną w odniesieniu do konkretnego okresu, interpretacja dokonana przez Komisję naruszyła kilka zasad ogólnych, jak zasadę niedziałania prawa wstecz oraz zasadę pewności prawa. Skarżąca podnosi, że prawidłowo zinterpretowany protokół nr 8 nie uprawniałby Komisji do żądania zwrotu pomocy państwa uzyskanej przed jego wydaniem przez spółki niewymienione w załączniku nr 1 do tego protokołu. Skarżąca wyciąga więc wniosek, że działając bez podstawy prawnej Komisja wkroczyła w zakres kompetencji *rationae temporis* innych instytucji wspólnotowych.

Zarzut trzeci, podniesiony tytułem żądania ewentualnego w przypadku stwierdzenia przez Sąd, że Komisja właściwie ustaliła okoliczności faktyczne i dokonała prawidłowej interpretacji protokołu nr 8, oparty jest na naruszeniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽²⁾. Skarżąca zaznacza, że wydając decyzję o odzyskaniu pomocy Komisja naruszyła zasady równego traktowania, ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.

W zarzucie czwartym, podniesionym na poparcie ewentualnego żądania stwierdzenia nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi zaskarżonej decyzji skarżąca stwierdza, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 794/2004 ⁽³⁾ w związku z obliczeniem stopy procentowej zastosowanej przy odzyskaniu pomocy w niniejszym przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 236, str. 948

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 83, str.1

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 140, str.1

**Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 r. —
Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (1000)**

(Sprawa T-298/06)

(2006/C 310/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bombard, A. Renck i T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 sierpnia 2006 r. w sprawie R 447/2006-4 oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „1000” dla towarów i usług z klas 16, 28 i 41 — zgłoszenie nr 4 372 264

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ zdaniem skarżącej co do zasady cyfry nie są pozbawione charakteru odróżniającego i mogą pełnić funkcję wskazówki pochodzenia w ten sam sposób co słowa.

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest opisowy, gdyż konsumenci skonfrontowani ze znakiem towarowym „1000” umieszczonym na drukach nie będą mogli wywieść jakiegokolwiek informacji dotyczącej cech danych towarów.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Promat przeciwko OHIM — Puertas Proma (Promat)

(Sprawa T-300/06)

(2006/C 310/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Promat GmbH (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: J. Krenzlel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Puertas Proma, S.A.L.

Żądania strony skarżącej

- zmiana decyzji strony pozwanej z dnia 4 maja 2006 r. (sprawa R 1058/2005-1) poprzez całkowite uwzględnienie odwołania,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnie toż sam znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Promat” dla towarów i usług z klas 1, 2, 6, 17, 19, 20 i 42 (zgłoszenie nr 803 825)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Puertas Proma, S.A.L.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności graficzny znak towarowy „PROMA” dla towarów i usług z klas 6, 20 i 39 (wspólnotowy znak towarowy nr 239 384), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec zgłoszenia dotyczącego klas 6, 19 i 20.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ ani sporne oznaczenia, ani rozpatrywane towary nie są podobne. W związku z tym w odniesieniu do spornych znaków towarowych nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2006 r. — Hartmann przeciwko OHIM (E)

(Sprawa T-302/06)

(2006/C 310/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Paul Hartmann Aktiengesellschaft (Heidenheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Gründig-Schnelle)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „E” dla towarów należących do klas 5, 10 i 25 — zgłoszenie nr 4 316 949

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 40/94

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service Station Borne przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/52)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w powiększonym składzie zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service Station Weghorst przeciwko Komisji

(Sprawa T-277/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/55)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service de Bleek przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/53)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w powiększonym składzie zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Shell Hengelo Zuid przeciwko Komisji

(Sprawa T-278/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/56)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.02.2000

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Self Service Station Hasselerbaan przeciwko Komisji

(Sprawa T-276/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/54)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Visser's Oliehandel Horst przeciwko Komisji

(Sprawa T-281/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/57)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Visser's Tankstations przeciwko Komisji

(Sprawa T-282/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/58)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Snijders Olive przeciwko Komisji

(Sprawa T-309/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/61)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w powiększonym składzie zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 4.3.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Tankstation en Automobielbedrijf Tromp przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/59)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 19.2.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Weghorst-Oliko przeciwko Komisji

(Sprawa T-314/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/62)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 4.3.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Autobedrijf Nelissen St. Geertruid przeciwko Komisji

(Sprawa T-287/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/60)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 4.3.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Autobedrijf Geve przeciwko Komisji

(Sprawa T-315/99) ⁽¹⁾

(2006/C 310/63)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 4.3.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Pierik-Bomers przeciwko Komisji**(Sprawa T-316/99) ⁽¹⁾**

(2006/C 310/64)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w powiększonym składzie zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 4.3.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2006 r. — Achten przeciwko Komisji**(Sprawa T-339/99) ⁽¹⁾**

(2006/C 310/65)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby w powiększonym składzie zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 4.3.2000.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

**Skarga wniesiona w dniu 26 października 2006 r. —
Dálnoky przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa F-120/06)

(2006/C 310/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Noémi Dálnoky (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Horváth, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/47/06 ⁽¹⁾ opublikowanego przez Europejski Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich (EPSO) w celu utworzenia rezerwy administratorów posiadających obywatelstwo rumuńskie;
- nakazanie Komisji aby w przyszłości nie publikowała żadnych konkursów ani nie przeprowadzała ogłoszonych konkursów, które ustanawiają wymóg gruntownej znajomości konkretnego języka urzędowego Wspólnot, lecz jedynie któregośkolwiek z języków urzędowych Wspólnoty, chyba że znajomość konkretnego języka urzędowego jest konieczna ze względu na specyficzny rodzaj stanowiska, na które ogłoszony został konkurs;
- jeżeli sporne postępowanie w sprawie naboru zostałoby przeprowadzone w części bądź całości przed wydaniem przez Sąd orzeczenia o jego unieważnieniu, nakazanie Komisji wyeliminowania skutków dyskryminacji, której doznał skarżący lub inni uczestnicy konkursu, wynikającej z zastosowania w ramach konkursu dyskryminującego wymogu, oraz umożliwienie ponownego ubiegania się o stanowiska obsadzone w ramach konkursu EPSO/AD/47/06 obywatelom tego państwa, którzy zrezygnowali z uczestniczenia w konkursie ze względu na sporny wymóg;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący obywatelem rumuńskim należącym do mniejszości węgierskiej w Rumunii, którego językiem ojczystym jest język węgierski, twierdzi, że ustanawiając wymóg gruntownej znajomości języka rumuńskiego ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/47/06 narusza prawo wspólnotowe na kilka sposobów:

- ogłoszenie narusza prawo skarżącego do równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne, ponieważ obywatele rumuńscy, których językiem

ojczystym jest język rumuński, są niesprawiedliwie faworyzowani;

- ogłoszenie ustanawia dyskryminację ze względu na pochodzenie etniczne, która jest zabroniona w regulaminie pracowniczym i art. 12 WE, w zakresie w jakim we wcześniejszych konkursach kandydaci mieli możliwość wykazania gruntownej znajomości języka urzędowego Wspólnot, który nie był językiem używanym przez większość obywateli państwa członkowskiego ich zamieszkania;
- ogłoszenie ustanawia wymóg, który nie jest dopuszczalny w świetle przepisów regulaminu pracowniczego, który dopuszcza jedynie wymóg gruntownej znajomości konkretnego języka urzędowego Wspólnot, z wykluczeniem pozostałych, jeżeli jest to konieczne ze względu na specyficzny rodzaj stanowiska, na które ogłoszony został konkurs lub, gdy istnieje inne obiektywne uzasadnienie zgodne z prawem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 A z 21.6.2006.

**Skarga wniesiona w dniu 23 października 2006 r. —
Roodhuijzen przeciwko Komisji**

(Sprawa F-122/06)

(2006/C 310/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anton Pieter Roodhuijzen (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 28 lutego 2006 r., potwierdzonej w dniu 20 marca 2006 r., o nieuznaniu związku skarżącego z H. za pozamałżeński związek partnerski dla celów systemu ubezpieczeń w razie choroby;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 12 lipca 2006 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 27 marca 2006 r. pod nr R/230/06;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji i obywatel holenderski, zwrócił się o uznanie swojego związku partnerskiego z H., czyli umowy o wspólnym pożyciu zawartej przed notariuszem i uznanej przez prawo holenderskie, aby jego partnerka mogła korzystać z wspólnotowego systemu ubezpieczeń w razie choroby. Administracja oddaliła ten wniosek pomimo tego, że skarżący przedstawił zaświadczenie wydane przez ambasadę swego państwa w Luksemburgu, zgodnie z którym sporna umowa przyznaje skarżącemu i jego towarzyszce status stałych partnerów w związku pozamałżeńskim.

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi naruszenie art. 72 regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 2 lit. c), i) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, jak również art. 12 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia w razie choroby urzędników Wspólnot Europejskich. Ponadto podnosi oczywisty błąd w ocenie, naruszenie obowiązku uzasadnienia, jak również naruszenie ogólnych zasad prawa, takich jak zasada niedyskryminacji oraz równości traktowania urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Deffaa przeciwko Komisji**(Sprawa F-125/06)**

(2006/C 310/68)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Walter Deffaa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji przewodniczącego Komisji z dnia 12 stycznia 2006 r. w zakresie w jakim dokonuje ona zaszeregowania skarżącego, awansowanego na stanowisko dyrektora generalnego w DG Służba Audytu Wewnętrzznego do grupy A*15 stopień 4 ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2004 r.
- ewentualnie uchylenie tej decyzji w zakresie w jakim odmawia ona skarżącemu przeniesienia na wyższy stopień, o którym mowa w art. 44 akapit 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Piastując stanowisko dyrektora w DG ds. Budżetu zaszeregowanego w grupie A2 (po zmianie A*15) skarżący zgłosił swą kandydaturę na stanowisko dyrektora generalnego (grupa A1) w DG Służba Audytu Wewnętrznego, o którym mowa w ogłoszeniu o wakuującym stanowisku COM/228/03 (¹). Po uwzględnieniu jego kandydatury awansowano go na ww. stanowisko i zaszeregowano w grupie A*15 stopień 4.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi przede wszystkim, że zaskarżona decyzja narusza zarówno art. 45 regulaminu pracowniczego, zgodnie z którym awans skutkuje przyznaniem urzędnikowi wyższej grupy zaszeregowania w ramach kategorii jak i ogłoszenia o wakuującym stanowisku, który zgodnie z orzecznictwem sądów wspólnotowych, stanowi ramy prawne, w których postępowanie winno się toczyć.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie z jednej strony orzecznictwa, zgodnie z którym to ogłoszenie o wakuującym stanowisku określa dokładnie zaszeregowanie, z jakim stanowisko zostanie objęte, a z drugiej art. 31 regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi wreszcie, w razie nieuwzględnienia powyższego, że Komisja odmawiając mu awansu na stopień, o którym mowa w art. 44 akapit 2 regulaminu pracowniczego błędnie ograniczyła zakres tego unormowania w oparciu w szczególności o błędna wykładnię art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, który przewiduje wzrost wynagrodzenia wypłacanego co miesiąc, który nie ma według skarżącego żadnego związku z przeniesieniem na wyższy stopień.

(¹) Dz.U. C 301 A z 12.12.2003 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Mangazzù przeciwko Komisji**(Sprawa F-126/06)**

(2006/C 310/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Salvatore Mangazzù (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie doręczonej skarżącemu w dniu 13 stycznia 2006 r. decyzji indywidualnej dotyczącej zmiany statusu członka personelu tymczasowego na status urzędnika dokonanej na podstawie aktu powołania ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2006 r.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Po przepracowaniu kilku lat w Komisji w charakterze członka personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania A5, a następnie A*11, skarżący został laureatem konkursu otwartego COM/A/18/04, opublikowanego w dniu 21 kwietnia 2004 r.,

mającego na celu utworzenie listy rezerwowej odnośnie do zatrudnienia administratorów w grupie zaszeregowania A7/A6. Z tego względu został powołany na urzędnika i zatrudniony na tym samym stanowisku, które zajmował jako członek personelu tymczasowego oraz zaszeregowany do grupy A*6 stopień 2 na podstawie załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi naruszenie art. 31 i 62 regulaminu pracowniczego, jak również art. 5 i 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, zachowania praw nabytych oraz zasady równości traktowania.

III

(Powiadomienia)

(2006/C 310/70)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
